

APELACIONI SUD, Poitiers

Presuda od 20.XI 1961.

Archambault c/a Armement Danielsen

Krcanje na palubi - Klauzula čarter partije s kojom brodar ne preuzima rizik za robu ukrعانu na palubu - Naručitelj mora dokazati da brodar nije poduzeo potrebne mjere za očuvanje tereta - Dokaz da je roba bila uredno zaštićena

Stranke su sklopile ugovor o prijevozu drva iz Finske u Francusku. U čarter partiji bila je unesena klauzula prema kojoj teret složen na palubi putuje na rizik naručitelja. Jedan dio tereta stigao je na odredište oštećen morskom vodom. Prvogostepeni sud je odbio naručiteljev zahtjev za naknadu štete, a drugogostepeni sud je to stajalište potvrdio.

Tužitelj svoj zahtjev temelji na tvrdnji da brodar nije poduzeo potrebne mjere za osiguranje tereta, jer da je na odredištu utvrđeno da je drvo bilo pokriveno samo s dva mala pokrivača, koja nipošto nisu bila dovoljna da zaštite čitavu količinu tereta od utjecaja morske vode. Tužitelj nadalje tvrdi da klauzula u čarter partiji ne može doći do primjene, jer njom brodar nije otklonio svoju odgovornost za slabo slaganje tereta. Sud prihvaća načelno stajalište tužitelja, naime da je, i unatoč navedenoj klauzuli, brodar odgovoran za loše slaganje tereta. Medjutim smatra da tužitelj nije uspio dokazati da brodar nije poduzeo potrebne mjere da se teret zaštiti. Zapisnički je utvrđeno da je teret prilikom odlaska iz luke ukrcaja bio propisno zaštićen. U brodskom dnevniku navedeno je da je brod prošao kroz oluju, i da je tom prilikom izgubio jedan pokrivač kojim je bio pokriven teret drva. Pozvani vještaci dali su mišljenje da je takav gubitak pokrivača, obzirom na konkretne prilike, bio moguć. Prema tome, zaključuje sud, tužitelj ne samo da nije dokazao da brodar nije poduzeo potrebne mjere dokaza, nego je dokazano upravo obratno, i stoga treba odbiti tužiteljev tužbeni zahtjev.

/DMF 1962, str.541/

B.J.

Bilješka.- U gornjoj presudi treba obratiti pažnju na okolnost da su stranke u sporu bile one koje su sklopile i ugovor o prijevozu. Naime naručitelj je bio ujedno i primalac. Ova je činjenica uvjetovala da je među strankama vrijedila klauzula čarter partije. Inače da je primalac bio treća osoba, različita od naručitelja, odnosna klauzula ne bi bila primjenljiva. Za primaoca bi, naime, bile mjerodavne klauzule teretnice, a brodar ne bi imao prava pozivati se u svoju korist na klauzule čarter partije.

B.J.